

magyar népdal

ZENEAKADÉMIA

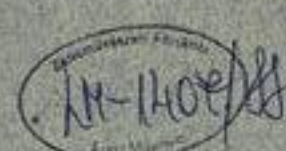
zongorára átírta:
LISZT MÚZEUM

Liszt Ferencz.

351 sz.

Ára $\frac{1\text{ft.}}{20\text{gr.}}$

PEST,
TÁBORSZKY és PARSCH.
nemzeti zeneműkereskedése.

ZENEAKADÉMIA

LISZT MÚZEUM

5 magyar népdal

(könnyű modorban)

zongorára átirta:

LISZT FERENCZ

LISZT MÚZEUM

351. sz.

Ara 1 Ft.
20 Ngr.

A kiadók sajátja.

PEST,
TÁBORSZKY ÉS PARSCH
nemzeti zeneműkereskedése.

Bécsben: Wessely E. uel. Lipsceben: Hofmeister Fr. uel.

I.

„Csak titokban akartalak szeretni,
De ki kellett annak világosodni.
Ámde se baj! hadd tudja meg a világ,
Igy is, úgy is, hű leszek én te hozzád.”

Lassan. (Lento.)

3853

B3853

II.

„Jaj beh szennyes az a maga kendője,
Talán nincsen magának szeretője?
Addja ide, hadd mossam ki fehérre
Leszek én magának a szeretője.“

„Lenne bár a tenger kinese az enyém,
Azt is oda adnám érted kinese én,
Ha én neked azt mondhatnám egykoron:
Feleségem, ragyogó kis galambom!“

Mérsekélve. (Allegretto.)

con grazia

III.

„Beh szomorú ez az élet én nékem.
Amióta elhagytál szép kedvesem,
Mert te voltál boldogságom csillaga,
Csillag nélkül oly sötét az éjszaka!“

Lassan. (Andante.)

IV.

„Beh! sok falut, beh! sok várost bejártam,
Beh! sok rongyos istállóra találtam,
Nem találtam magam alá paripát,
Elloptam a komiszáros pej lovát.

„Arra kérem, komiszáros uramat,
Ne lőjje ki alólam a lovamat.“
—Enyje! enyje! azt a betyár mindenét,
Lovát félti, nem a maga életét.

Rissé élénken. (Vivace.)

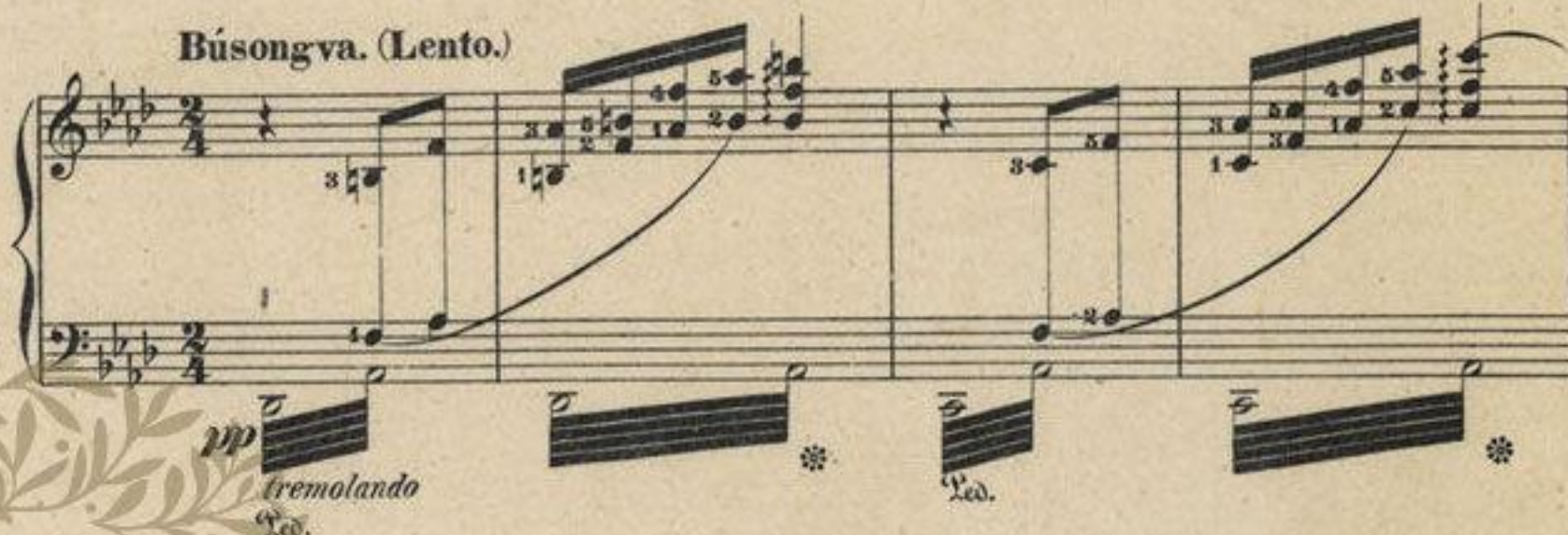

V.

Erdő, erdő, sűrű erdő árnyában,
Bús gerlice kesereg ott magában,
Búsan zokog, keservesen könnyezik,
Fájdalmára, keservére, párja vissza érkezik.

Mennék én is kis galambom te véled,
De mi haszna, nem lehetek a tied,
Nem lehetek soha, soha, istenem,
Pedig szívem megrepszti éretted a szerelem!

Búsongva. (Lento.)

Più Lento.

8.

espressivo

And.

And.

And.

And.

Ossia:

più forte

And.

And.

And.

And.

Ossia:

pp

And.

ZENEAKADÉMIA

LISZT MÚZEUM